

ஆசிரியர்.

கந்தையப்ள்ளை

Le Rédacteur

S.CANDIAH PILLAI

ம
நங்கிபதி
கோல்

நா
நா
நா

இரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை

VOL. III

புதுவை, தாது லூ ஆடி மீ கே டெ (23-7-36)

No. 32

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்.

கால்கொடுத் தெலும்பு மூட்டிக் கதிர்நாம் பாக்கை யார்த்துத்
தோலுடுத் துதிர மட்டித் தொகுமயிர் யேய்ந்த கூரை
யோலெடுத் துழைஞுர் கூடி யோளிப்பதற் கஞ்சுகின்றேன்
சேலுடைப் பழனஞ் சூழ்ந்த திருக்கொண்மச் சரத்து எனே.

கூட்டமா யைவர் வந்து கொடுந்தொழிற் குணத்த ராகி
யாட்டுவார்க் காற்ற கில்லே நூட்ர வசைத்த கோவே
காட்டிடையரங்க மாக வாடிய கடவு வேபோ
சேட்டிரும் படின வேலித் திருக்கொண்மச் சரத்து எனே.

PLANT NERVES and MUSCLES

DR. J. C. BOSE' LECTRSE,
(Cont. from 16—7—36 issue)

EAST AND WEST.

The experiments demonstrated before the Royal Society were so astonishing, and so entirely opposed to hitherto accepted theories, that my learned audiences did not know what to make of it. A similar thing happened at Sorbonne in Paris, where I showed my magnetic crescograph, which produced the stupendous magnification of a hundred million times, a thing which was regarded as theoretically impossible. The apparatus enabled me to measure the rate of growth of a plant in a course of time as short as a second and to discover numerous stimulating agents by which plant-growth could be enormously increased.

One of the most celebrated physicists among my audience after testing the apparatus exclaimed "My eyes see it, but my heart still refuses to believe!"

It is the paralyzing influence of wrong theories that arrest the march of knowledge; and it is seldom that any great advance in science becomes accepted in one's life-time. That rare good fortune is mine, for the value of the work in which I have been engaged for the last thirty years has received the most generous appreciation; it is now realised that the world's advance of knowledge will be incomplete without India's important contributions.

In founding my Institute seven years ago, I hoped to be able

to revive the great traditions of my country which so far back as twenty-five centuries ago, welcomed all scholars from different parts of the world, within the precincts of its ancient seats of learning at Nalanda and at Taxilla. That dream is coming true, for applications have been received from professors and post-graduate scholars from the West to be enrolled in my Institute to receive special training in the new methods initiated in India for the advancement of the world's knowledge. I may still live to see the fulfilment of my dream; by the foundation of a true International University.

TRAINING THE MIND

What is the specific gift which India offers for the advancement of knowledge? It is first in the training of the mind by habits for concentration after years of discipline the mind then apprehends truth almost instinctively. The second is the gift of great imagination; held in check by wisdom. Our mind is the true laboratory where every step of the experiment has first to be visualized and afterwards verified by instruments of surprising sensitivity and accuracy.

In order to discover the invisible mechanism in the interior of the tree; one has to become the tree and feel the pulsations of its beating heart. It is then necessary to get access to the pulsations of its beating heart. It is then

necessary to get access to the smallest unit of life; the "life atom" and record its throbbing pulsations. When microscopic vision fails, we have still to follow the invisible. Every layer in the hidden interior of the tree has to be explored by means of an electric probe invented for the purpose. It is only then that we realise the ineffable wonder that has hitherto been hidden from us. For the little we can see is nothing compared with the vastness of that which we cannot. Out of the very imperfection of our senses we have to build a raft of thought to make daring adventures on the great seas of the unknown.

I am glad that the importance of the Indian method is being appreciated in the West. The Times in a leading article speaks of the work pursued in my Institute as the fertile union of the introspective method of the East with the experimental methods of Western science. It proceeds to say in regard to the work carried out by the speaker that "whilst we in Europe were still steeped in empiricism; the subtle Eastern had swept the whole universe into a synthesis and had seen the one in. It is changing manifestations. The greatest contribution to knowledge would be made when the East and the West could unite their genius for the common benefit of humanity." (To be continued)

பிழை திருத்தம்.

"வித்தகம்" தொகுதி 3 இல. 30.

பக்கம்.	பிரிவு.	வ.	பிழை.	திருத்தம்.
7	3	29	அடியார்க்கும்	அடியார்க்கும் நேர்ந்த
5	1	14	பெறப்படுவன யாவை?	பெறப்படுவது யாது?
"	"	22	என்பதும்	எனவும்
"	"	25	என்பதுமே ஆம்	எனவும் கூறிப்பாரினா?
				[என்பதுமே ஆம்]

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ—FRATERNITÉ

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISANT LE JEUDI

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

விட்டகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது.

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நாத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தூ ஜயர் மடத்து வீதி,
நெம் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது வரு ஆடி மீ கூ (23—7—36)

NO. 32.

சுத்த சாதகம்.

இருஞுறபசவதாய்நிற்குங்காலை
யிருளதுவாகியேநிகழும்
மருஞுறசீவனுய்நிற்குங்காலை
மருளதுவாகியேநிகழும்
தேருஞுறமோவின்முத்தனங்காலைத்
தேருள்பிரணவமதாய்நிகழும்
அருஞுறபரமமுத்தனங்காலை
யருளதாய்நிகழுமல்வருளே.

இருளதுவாகிநிகழ்ந்தினேங்காலை
யிரும்பதியாகியேநிகழும்
மருளதுவாகிநிகழ்ந்தினேங்காலை
மகபரமாகியேநிகழும்
தேருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்தினேங்காலைச்
சிவலிங்கமாகியேநிகழும்
அருளதுவாகிநிகழ்ந்தினேங்காலை
யச்சிவமாதுமச்சிவமே.

வெ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதிய
ஞாலமுண் டானேனு நான்முகன்
வானவர் நண்ணிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூஸரண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.
[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

தாது வூஸ் ஆடி மீ கூட

கான் முளைப்
பெருக்கம்.

மல் நாதங்கள்
உடலகத்து ஆக்க
முற்று ஒங்குத
லாகிய கான்
முளைப் பெருக்கத்தால் அசுத்த நிறை
கலக்குற்றுச் சாதலுறுச் சாதலடைய,

அமல் வடிவம் பெற்று நித்தியத்
துவம் அடைந்த சித்தர் பெரு
மானுகிய ஸமது இடைக்காடர் திரு
வாய் மலர்ந்தருளிய,

முவடி முப்பது என்னும் அரிய
பெரிய தமிழ் மறையில் அரக்கூறு
என்னும் மூன்றாவது அத்தி வாய்த்தில்
ஏழாம் சூக்த மகுடமாகி மிளிர்வது
“கான் முளைப் பெருக்கம்” என்பது.

இதற்கு முந்திபகுக்த மகுடமாகிய
“போலிப் புற மொழி” என்பது
“வித்தகம்” தொகுதி 3 இல. 31 இல்
ஷ சூக்தம் நுதலிபவாறு ஒரு சிறிது
விளக்கிக் கூறப்பட்டது.

அதனேடு தொடர்புடைய “கான்
முளைப் பெருக்கம்” என்பதன்
பண்பும் பயனும் ஈன்டி ஒரு சிறிது
விளக்கிக் கூறப்படும்.

வாயு ரூபமான நாதம் பிருதிவி
தத்துவமாகிய உடலில் தன் சலிப்பை
இறுக்கும் எனவும், அவ்வாறு கலத்த
லால் உணர்ச்சி ஒக்கம் பெற்றுச்
சட்டுவம் வாய்ந்த அப் பிருதிவி
தத்துவம் உணர்ச்சி மயமாதற்கு ஏற்ற
வாறு அவ் உணர்ச்சியை விளக்கும்
எனவும்,

பிரவிருத்தி நெறியில் யாத்திரை
புரிதலால் இளைப்புற்றுச் சோர்
வடையும் சீவர் நிவிர்த்தி நெறி நாடி
ஊக்க மடைப்புவாறு ஒவாது ஒவித்து
நின்று அச் சீவுருக்கு உரைனப்புதுத்தி
உற்ற துணைவனுப் பூங்கும் எனவும்,

ஆதலால் உடலகத்துப் பிரிவின்றி
ஒவாது ஒலித்துக் கொண்டே
இருக்கும் அத்தகைப் நாதங்களைப்
போற்றுதல் நன்று எனவும்,

“போலிப் புற மொழி”

என்னும் மேலைச் சூக்தத்தால்
கூறிப் போந்த புலவர் பெருமான்,

“கான் முளைப் பெருக்கம்”

என்னும் இச் சூக்தத்தால், அத்த
கைப் நாதங்களால் தூஸ்சிசை பயாகிப்
உடல் அமலம் பெறுவான் முறையால்

கட்டுண்டு அதனால் ஆக்க முறை
பையாப்புக்களின் பண்பும் பயனும்
இனைய எனக் கூறி யருளுகின்றார் என
அறிதற்பாற்று.

முவடி முப்பது.

அறக்கூறு 3.

கான் முளைப் பெருக்கம்-சூக்தம். 7.

எவ விடம்பொரு வீணங்கா துளைவிலி
ஷீன்ரோ வீளைப்புற் றழுங்கலின் மன்பதை
யோய்க்குவலி மழுங்கலி ன ஞ ரூ உ ம்
[வழக்கிதே.

என்பது சூக்தம்.

பிருதிவி தத்துவமாகிப் பூடவில்
ஆக்க முற்று வரயு ரூபமான நாதங்
களாகிய கான் முளைகளால் உடலுறிர்
பையாப்புற்றுச் சாதலுறுச் சாதல்
டையும் திறனை உணர் த் து தல்
நுதலிற்று இச் சூக்தம் எனக்.

கான் முளைப் பெருக்கம் என்றால்
மக்கள் பலரைப் பெறுதல் எனவும்,

அம் மக்களை ஓம்புதற்கு ஏற்றவாறு
வியமும் செய்யும் வைப்புர் (எவல்,
இடம், பொருள்) இன்றித் தலைவன்
மனம் உளைதலாலும்,

மகவுயிர்த்த தாயர் உடல் நலம்
குன்றிப் பினிபால் நலிக்கு இளாபுற்று
ஒய்தலாலும்,

நிறை முறையில்லா இனை
விழை முச்சில் ஈடுபடுதலால் உலக
மாக்கள் வீரியம் தார்ந்து — விட்டு
பலமற்று உடல் உரம் குன்றி அறியு
ஆண்மைகள் ஒடுங்கப் பெறுதலாலும்,

இவ் வழக்குத் தவிர்தற் பரலது
எனவும்,

உலகியலுக்கு ஒப்பேவாறு அத்
தகைய படிப்பாளிகள் பொருள்
கானும் படியும்,

உண்மையை நாடும் ஆற்றலுடையார் அதனைக் குருவருளால் அறிந்து உப்தியடையும் படியும் அமைக்கப் பட்டது இச் சூக்தம் என அறிதற் பாற்று.

இல்லற வாழ்வுக்குரிய சிற்றின்ப நகர்ச்சியில் இச்சை காரணமாக நிறை முறையின்றி வரம்பு கடந்து ஒழுகு தலால் மக்கட் பேறு பெருக்க படைகின்றது.

தலைவன் தலைவியர் இருவர்பாலும் அறிவோடு கூடிய இன்பநகர்ச்சி இல் வழி அவர் தம் கூட்டுறவின் பயனாகிய கான் முளைகளும் குறைபாடு உடையர்களே ஆவர்.

தம்பதிகள் அக் கான் முளைகளை ஓம்ப அறியாது— ஓம்புதற்குரிய ஏவல், இடம், பொருள் இணங்காமையால் இடர்ப் படுகின்றனர்.

இதனால் கான் முளைகளும் செல்லாத் தீவாழ்க்கை உடையராய் நிலக் குப் பொறையாகின்றனர்.

பின் வரும் பெரியார் திருவாக்கும் நிறை முறை இல்லாச் சிறு வாழ்வினால்— கான் முளைப் பெருக்கத்தால் உளவாகும் துண்பங்களை நன்று புலப்படுத்துகின்றமை காண்க.

பட்டினத்தார் பாடல்.

நாப்பிளக்கப் பொய்யிரைத்து நன்னிதியுட்
[தேடி]
வலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வருபேழைப் புஸ்ரீசல் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப்
[பேறுவிரி]

காப்பதற்கும் வைகயறியீர் கைவிடவு
[மாட்டார்]
கூட்டுத்தோல் மரத்துளையிற் கானுமை
[த்துக் கொண்டு]
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்
போல
அகப்பட்டார் கிடந்துமல அகப்பட் உரே.

கிழத்தியானவள், கருவுயிர் த்து உடலுயிர் அசத்த நிறையின் ஆதிக்கத் வறட் பூப்பு ஓட்டிப் பொலிப் பூப்பு தால் இணக்கமின்றி இயங்கி அதனால் ஆக்கமடையுங் காலங்களில் எல்லாம் நற் பயனை அடைதற்குரிய ஏவல் நிறை முறை இல்லா இணை விழைச்சு என்னும் ஆற்றல் இன்னை மையைப் பூவாது நிகழ்ந்து கருத் தங்கப் பெற்று பொருந்துதலால் உளைந் து இம்மாயாப் பிரபஞ்சத்தில் உழலுதலால், புற்று உடல் நலம் குன்றிப் பிணியால் நலிகின்றனள்.

இதனால் மன்பதை-மனித சமூகம் வீரியம் தளர்ந்து உடல் உரம் குன்றி விவரவில் தென்புலக் கோமானுக்கு நல்விருந்தாகின்றது; வம்பு பழுத்து மாண்டு போகின்றது.

ஆதலால் இஃது ஒருஉம் வழக்கு என்று கூறப்பட்டது.

[ஒருவுதல்—தவிர்தல்—நீங்குதல்— விலகல் எனப் பொருள் படும்.]

ஒருஉம் வழக்கு என்பதற்கு சாதலடைதற் குரிய—வம்பு பழுத்து மாண்டு போதற்குரிய வழக்கு இது எனப் பொருள் கூறினும் ஆம். இஃது உலகியலுக்கு ஒப்பிய போலிப் பொருள்.

இனி, இச் சூக்தத்தின் உண்மைப் பொருள் தான் யாதோ? எனின், அஃது ஒரு சிறிது சுருங்க உரைக்கப் படும்.

I

இடம் போருள் ஏவல் இணங்காது
[உளைதலின்

2

என்றேள் இனைப்புற்று அழுந்தலின்

3

மன்பதை ஓய்ந்து வலி மழுங்கலின்

இது ஒருஉம் வழக்கு

அ

இடமும் பொருநுமாய் விளங்கும்

தால் இணக்கமின்றி இயங்கி அதனால் நற் பயனை அடைதற்குரிய ஏவல் நிறை முறை இல்லா இணை விழைச்சு என்னும் ஆற்றல் இன்னை மையைப் பொருந்துதலால் உளைந் து இம்மாயாப் பிரபஞ்சத்தில் உழலுதலால்,

ஆ

அன்ன இழிவான நிலைமையைத் திருத்தி அமைப்பான் முயன்று குருநெறி கடைப் பிடித்து ஒழுகும் மாணவனது தூலச் சிவ யாகிய தாய் சன்ற கான் முளைகளாகிய நாதங்கள் ஆக்க முறும் முறையால் அத்தாயானவள் இளைப்புற்றுச் சருங்கிச் சோர்வடைதலாலும்,

இ

தாதுக்களாகிய மன்பதை அசத்த மான தங்கள் வலிமை குன்றி அசத்த உணர்ச்சி மழுங்குதலாலும்,

நாதங்கள் ஆக்கமுறுதலாகிய கான் முளைப் பெருக்கம் என்பது மருஞாடம் பிலுள்ள அசத்த நிறை கலக்குற்றுச் சாதலுறுச் சாதலடைதற்குரிய சாதகம் என அறிதற்பாற்று.

மேல் இவ் உண்மைப் பொருள் சிறிது விளக்கமுற உரைக்கப் படும்.

கான் முளைப் பெருக்கம் என்றால் என்னை?

உலகியலில் கான் முளைகள் என்றால் மக்கள் என்பார்.

கால் என்றால் வழி எனப் பொருள் கண்டு கான் முளைகள் என்பதற்கு வழித் தோன்றல்கள் என்பார்.

கால் என்பது வாயு எனப் பொருள் படும். அது விந்துவில் ஆக்கமுறுவது. அவ் வாயுவால் ஆக்கமுறுவது சீரம்.

சுக்கில சுரோணித காரியமாய் உள்ள வர்க்கள் — முளைத்தவர்களே மக்கள்.

இவர்களே கான் முளைகள்.

விந்துவில் ஆக்க முறும். வாயுவின் அசைவே நாதம். அதுவே வேதம்.

“வேதத்தின் ஒத்த உடல்”

என்றனர் அண்ணர் திருமூலர்.

திருமந்திரம்.

சீத்தத்தி னுள்ளே சீற்கிள்ற நூல்களில் உத்தம மாகவே யோதிய வேதத்தின் ஒத்த உடலையு முண்ணின்ற வூற்பத்தி அத்த ஜெனக்கிங் கருளா லரித்ததே.

(ஷ திருமூலர் வாலாறு. செ. 12)

கால் என்னும் அசத்தம் மலிந்த வாயுவினால் ஆக்கப்பட்டது இச் சரீரம். அவ் வாயுவினால் கிலை பெற்றிருப்பது இச் சரீரம். அவ் வாயு இன்மையால் அழிந்துபிடுவது இச் சரீரம். வாயு என்னும் காற்றைத்த பை எனப்படுவது இச் சரீரம். வாயு என்னும் வரசி அசத்தம் நீங்கி வசப் படுதலால் அழிந்துபடாது நிதிபத் துவம் பெறுவது இச் சரீரம்.

இதுபற்றியே, “வேதத்தின் ஒத்த உடல்” எனப்பட்டது. இதனால் மக்கள் கால் முளைகள் எனப்படுவதின் உண்மை கண்டு கொள்க.

இச் சூக்த மகுடமாசிப் “கான் முளைப் பெருக்கம்” என்பதில் “கால் முளை” என்பது நாதத்தைப் பூறித்த தாகும்.

விந்துவில் ஆக்கமுறும் வாயுவின் அசைவே நாதம் எனப்படுவது. அத்தகைய அமல் நாதங்களின் ஆக்கமே—பெருக்கமே கான் முளைப் பெருக்கம் எனப்பட்டது.

சிறு வாழ்வு எனப்படும் சீற்றின்ப நுகர்ச்சியால்—கள வொழுக்கப் பயில் வகளாகிய கந்தருவ வழக்கத்தால் விந்து தூய்மை யடையுங்கால் அதன்

பால் ஆக்கமுறும் வாயுவின் அசைவே— இயக்கமே—அமல் ஓலிபேநாதம் எனப்படுவது.

கால் என்னும் வாயுவில் ஆக்கமுற்ற— முளைத்த நாதங்களே கான் முளைகள் எனப்பட்டன. இவற்றின் பெருக்கமே கான் முளைப் பெருக்கம் என்பது.

இவ்வாறு உடலகத்துக்கடையாயும் உள்ளாயும் விளங்கும் விந்துவில் உதிக்கும் நாதங்களாகிய இக் கான் முளைகளேயே உடலாகிய தநுவில் வைத்து

“புதல்வர் எனும் எம்தனு”

என இருக்கு வேதம் முறையிடுவதாயிற்று எனவும் அறிதப்பார்று.

பின் வரும் இருக்கு வேதப் பாடஸ் கள் இவ் வுண்மையை நன்று புலப் படுத்துவனவாகும்.

இருக்கு.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 6,
மண்டலம் 2, சுக்தம் 22.

உத்தமச் செல்வம் வேங்கே யுதவக கரும
[இத்தம் நத்து நற்பாக்கியத் தோடருஞ்சன நிறைவு
[மெங்கட் கொத்த மெய்ப்புதல்வர் கேட்டினுடை

மெத்தவும் சுகத்தை யூட்டு நற்றினச்
[செறிவு மின்னே.

(இ—ள்) இந்திரனே! சிரேஷ்ட மான செல்வத்தையும் கருமகுசலதை போடும் கூடிய மனத்தையும், சௌபாக்கியத்தையும் தன ஸ்மிருத்தியையும், எமது சரீரத்திற்குரேன்றியபுத்திர பெளத்திரர்களுக்குக் கேட்டுத் தன் மையையும், நல்ல வாக்கையும், சந்தரமான பகல்களோடு கூடிய நன்னடகளையும் எங்களுக்குத் தருவாயாக (எ—று)

[இந்திரன் என் ஆம் சொல் 26]

பெயர்களைக் குறிக்கின்ற தென்பது வேத முறையே. அவையாவன:— தகிக்ரா, வாயு, வருணன், ருத்திரன், இந்திரன், பர்ஜன்பன், பிரஹஸ்பதி, ப்ரஹமணஸ்பதி, சேஷத்ரபதி, ரிதன், வாஸ் தொஷபதி, வாசஸ்பதி, அதிதி, க, யமன், மித்ரன், விஸ்வகர்மன், ஸரவைத், வேணன், மன்யு, அஸாதி, அபாம்பாத், தாத்ரு, தார்க்ஷியன், புரூவா, ம்ருத்யு என்பனவாம்.]

(டெடி டெடி சூக்தம். 23)

உதவிகொடு துபரோழிலி ருகற்பதியே

[யெஞ் சார்பி னுரக்கப் பேசி

புதல்வரை மேத்தனுவைச் காப்பாற்று

[மெம்மவரு முன்னைப் போந்றூல் அசிவிரைவின் வரவை ரூபோம் தேவர்

களைப் பழிப்பவரையடையக் கொல்க மதிபதனிற் கேடுபெட்டத் தோருயங்க

[சுகத்தமத்தை மருவா தேய்க

(இ—ள்) உன்னுடைய உதவிகளி னல் பக்தர்களது துண்பத்தை ஒருக்கும் பிரஹஸ்பதியே! எங்கள் பக்கமாகப் பரிந்து பேசபவனும் புக்திர பெளத்திர ரூபமாப்பள் எமது தநு அல்லது சரீரத்தைக் காப்பாற்றுபவு னும் எம்முடையவனு மான உன்னை ஸ்தோத்திரங்களால் கூவி அழ முப் போம். தேவ நின்தகர்களை முற்றினும் அழிப் பாயாக. துஷ்ட புத்தி படைத் தவர்கள் உத்திருஷ்டான சுகத்தை அடையாமல் இருக்கட்டும் (எ—று)

“இடம் போருள் வவல் இணங்காது

[உளைதலின்”

உடலும் உயிரும் இடமும் பொருள் னுமாய் உள்ளன. இடமில்லாமல் பொருளில்லை. பொருள் இல்லாமல் இடமில்லை. விவகரிப்பதனால் இரண்டாகப் பேசப் படுகின்றன. இடம் பொருள், உடல் உயிர், சத்தி சிவம் என்பன ஒன்றே.

இடமும் பொருளுமாய் விளங்கும் உடலுயிர் இணக்க மின்றிப் பிணக்கி னல் இயங்கி முரண்பட்டு அதனால் எவ்வித நன்மையும் அடைய முடி

யாது—நற் பயனை அடைதற் குரிய ஏவல் என்னும் ஆற்றலும் அமையப் பெறுது அதனால் உளைந்து உளைந்து செல்கின்றன—இம் மாயாப் பிரபஞ் சத்தில் உழுல் கின்றன.

இன்ன கேவலமான— இமிவான— சிர் கேடான் நிலைமையைத் திருத்தி அமைக்கும்படி குரு வருளால் உரிய சாதகங்களைக் கைக்கொண்டு முயன்று ஒழுகும் மாணவன்,

தன் தூலத்துள் ஆக்க முற்ற— தூலத்தினின்று பிறந்த—தாய் என்னும் முறையால் பிருதிலி தத்தவமாக யை தூலச் சிலை ஈன்ற நாதம் என்னும் சொல் அனு அனுவாக ஆக்க முற்ற ஆரோகண கதியால் தன்னை ஈன்ற அத்தாயானவள் சுருங்கிச் சோர்வடையும் படி செய்கின்றது. அஃதாவது;

அசத்த நிறையின் ஆக்கக்த்தால் பெருத்துத் தடித்திருந்த விபாபக கத்தின் இயல்—விரிந்திருந்த வியாபக சொருபமான தூலம் தன் அசத்த மான பெருக்கத்தினின்று — விரிவி னின்ற சுருங்கி — குறகி வரும் நிலைமையை அடையும் என்பதாம்.

“என்றேள் இளைட்பற்ற அழுந்தவின்”

என்பதன் பொருள் இதுவே ஆம்.

தாதுகளாகிய மன்பதை தங்கள் வலிமை குன்றி — அசத்தமான உணர்ச்சி மழுங்கி நிற்கும்.

திருவாசகம்.

“..... ஊன்செட் டியிர்கெட் இணர்வுகெட்ட (டி) [என்னள்ளமும்போய் கான்கெட்ட வாடாடி... .....”
(ஷே திருத்தென்னேணம் செ. 18)

என்றனர் மணிவாசகப் பிரபு.

“மன்பதைதூய்ந்துவிவழுங்கவின்”

என்பதன் பொருள் இதுவே ஆம்.

இர் நிலைமையினால் பெறப்படுவது யாது கொல்லே எனின்,

அசத்த நிறை சொருபமானது தூலம் ஆகலால் கான் மூளைகளாகிய அமல் நாதங்கள் பெருக்கம் அடைய அடைய — அமலம் துளிர் பெற்று ஒங்க ஒங்க,

அவ் அசத்த நிறை கலக்குற்றுச் சாதலுருச் சாதல் அடைவதன் பெட்டு இதுவே என அறிதற்பாற்றும்.

இது பற்றியே,

“ஓரூம் வழிக்கு இதே”

எனச் சூக்தத்துக்கு முற்றுத் தந்தனர் புலவர்.

ஒருஷதல் அசத்த நிறை ஒழிதல் என்னும் பொருட்டு. அசத்த நிறை யின் ஒழிவே சாதலுருச்சாதலும் ஆம்.

கான் மூளைகள் பெருக்க மடையவே — அமல் நாதங்கள் பெருக்க மடையவே — அமல் நிறை ஆக்க முறவே அசத்த நிறைகேடையும். இவ் இரு நிலைமையும் ஒருங்கே கிகழுவன ஆகும். இதனால் உடலுயிர் சாதலுருச் சாதலடையும்.

குறள்.

ஏத்தம்போற் கேடு முளகாகுஞ் சாக்காடும் வித்தகர்க் கல்லால் அரிது.

(ஷே 24-ம் அதி. பகுதி, செ. 5)

என்னும் பொய்யில் புலவன் பொருஷரையின் பொருஞும் இதுவே ஆம். (“வித்தகம்” தொகுதி 1, இல். 1, 16, 17 இல் காண்க.)

இத் தகைப் சாதலுருச் சாதலடை தலால் உடலுயிர் முரண்பாடான இயக்க

கம் நீங்கி ஒழிவற ஒன்றி நிற்கும்.

இதனால் இரு வினை ஒப்பு மல பரி பாகம் சத்தி நிபாதம் என்பன கை கூடும்.

உடலுயிருக்கு ஏவல் என்னும் அளப்பில் ஆற்றல் — வாய்மையான ஆற்றல் உளதாகும்; பேரின்ப லாபம் கை கூடும். நித்திபத்துவம் உளதாகும்.

விரிப்பின் மிகப் பரக்கும் திறன் அமைந்த இச்சுக்தப் பொருள் ஒரு வாறு சுருங்க உரைகப்பட்டது.

இது காறும் கூறி யை வகளால் மூவடி முப்புது என்னும் அரிய பெரிய தழிழ் மறையில் அடக் கூறு என்னும் மூன்றுவது அத்திபாபத்தில் ஏழாம் சூக்த மகுடமாகிய ‘கான் முளை பேருக்கம்’ என்பதன் பண்டும் பயனும் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபாம்.

(8.-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

வித்தாய் இருக்கின்ற வினைகளில் — சஞ்சிதத்தில், எந்த வித்து மறு சென்மம் எடுப்பதற்குப் பக்குவம் பெற்றுள்ளதோ— எந்த நிறை பூர்த்தி யாகி அதுவிக்கப் பக்குவம் பெற்றி ருக்கின்றதோ அந்த விறைகளாகிய புற அக இயக்கங்கள் உடல் உயிர் என விளங்கும்.

இவ்வாறு நிகழுங்கால் முற் சென் மத்துக்கும் பிற் சென்மத்துக்கும் இடை வெளி — இடையீடு இல்லை யோ எனின், உண்டு என்றே கூறுதல் வேண்டும். அதைச் சிவப்பே அறியும். ஆன்மா அறிபாது. அறிந்தால் சிவமாகும்.

இவைகளை பெல்லாம் பூரணமாக அடிவ தென்றால், ஒவ்வொரு தத்து வங்களையும் அடைந்தாலன்றி முடியாது. அறிந்தாலும் அறிந்துவிட்டதாக ஒருவர் சொல்வதும் இல்லை. சொன்னாலும் அது போவியே, (தொடரும்)

* * ஒருதுறைக் கோவை. * *

யாழ்ப்பானம் புன்னலைக்கட்டுவன்

வித்துவான் ப்ரம்ம ஸ்ரீ. சி. கணேசசயர்

அவர்கள் எழுதியது.

(தொகுதி. 3. 26. வாரத் தொடர்ச்சி)

(பதிப்புரிமை கட்டுரை ஆசிரியர்க்கே உரியது)

“பரல் வாய்ப் பசந்தமிழ் வீசியவாசம் பரந்த வைகைக் கால் வாய்த் தலையர் கோன்றகு நாதன் கரந்தை வெற்பின் மேல் வாய்த் திருந்த வெழுத்தா ஹரிதின் விளங்கு மென்றே நால் வாய்த்த நுண்ணிடை யீர்மறைத் தீரணி நோக்கினையே.”

பால் வாய்ப் பசந் தமிழ் — சிகாழிப் பிள்ளையாரது பாலூ வாயினின்றும் தோன்றிய பசிய தமிழ்ப் பாவாகிய தேவாரம். இது வைகைக்கு அடை. பால் வாய் என்ற தனல் குழவியின் வாய் என்பது தோன்றிற்று. எழுத் தாறு—ஆனு மெழுத்து. அது ஊ என்பதாம். ஊ = இறைச்சி. அரிது — சிறிது. கண் ஊனலாகியதாகவின் இங்ஙனம் கூறினார் போலும். பின்னடிகளின் பொருள் சரியாகப் புலப்படவில்லை.

“ஆவியும் பூவும் தகரமும் தேனு மனிந்து நறு நாவியும் சேர்க்குமல்லீர் தளவாய்ரகு நாதன் வரைக் காவியங் கைபுனிந்தீர் விடுத்திர்தனங் கஞ்ச மலர்த் தேவியும் போலவின் நீர் விருப்பேதுங்கள் சிந்தனைக்கே.”

ஆவி—புகை. காவி அம்கை புனைந்தீர் — காவி மலர் போன்ற கண்ணைக் கைபாற் புனைந்தீர்; முடினீர் என்ற படி.. தனம் — முலை. கஞ்சமலர்த் தேவி — இலக்குமி. காவியைப் புனைந்தீர்; செல்வத்தை விடுத்தீர்; அழகால் இலக்குமி போலவு நின்றீர்; உமக்கு இல்லறமோ துறவறமோ. யாது? விருப்பு என்பதுங் தோன்றிற்று.

‘வாவிக்கு ளொற்றை வசனமென்றேதுமை வானிலங்குங் காவிச் செழுங்குடை யான்றகு நாயகன் காவிரிநாட் டாவிக் குயிர் தந்த கோட்டே தொழுதன மப்படிநீர் சேவிக்க நல்குங் கமலாலய முத்தி சித்திக்கேவே.’

வாவிக்குள்ளே தோன்றும் ஒற்றைத் தாமரை மலர் என்று சொல்லும் காவிக்குடையன் என்க. மைவான் — மேகம் பரந்தவான். வான், வாவிக் குவழை. மை, இலைக் குவழை. கோட்டேர் என்பதில் கோடும், கமலாலயம் என்பதில் கமலமும், முறையே கோடு போன்ற முலையையும், கமல மலர் போன்ற கண்ணையும்,

முணர்த்தின. இனிக் கோட்டைரத் தொழு தாம் கமலாலயத்தையும் காட்டு என்பதுங் தோன்றிற்று. ஊர் கோடு என மாற்றித்தனத்துக்குப் பொருள் கொள்க ஊர்தல் — பரத்தல். கமல ஆலயம் — கமலப் பூவின் தண்மைக் கிடமாயது. என்றது கண்ணை,

“சங்கே கொடைத்தகருவே யென வாழ்வு தகுங் கருட வெங்கே தனத் தல வாய்ரகு நாயன் வீர சுற்றும் பங்கே ருக்த தனமே யொளி சேர்தன பாரமலை யிங்கே யிருக்கக் கடலே நினைவென்னிறை யவரே.”

சங்குந் தருவும் போல வாழ்வு தரும் கேதனத்தான் என்க. கருட கேதனம் — கருடக் கொடி. பங்கே ருக்த தனமே என்பது விளி. தனமாகிய பார மலைகடல் — கடல் போன்ற கண். இறையவர் — கை, திரங்கிப மலை இங்கே யிருக்கத் தலைவர் கடலேறினார் என்னை? என்பதுங் தோன்றிற்று.

“கண்ணித் திரைச்சங்கு மிப்பியு மீனுங் கராவு மொளிர் நன்னித் திலஞ்சொளி தேவையர் கோன்றகு நாதன் வெற்பின் மின்னிற் சிறந்த மின்னே கரிக்கோட்டு வெண்முத் திருக்க மன்னித் திகழ் கஞ்ச முத்தமென்னே கைவளை கின்றதே.”

கரிக் கோட்டு வெண் முத்து—யானைக் கோடு போன்ற முலையின் கண் உள்ள வெள்ளிய முத்துமாலை. முத்தம்—முத்து என்ன நின்றது. கஞ்ச முத்தம் — தாமரை மலர் போலுங் கண் முத்தம்! முத்தம், முத்தமிடுதல்; எனவே மறைத்தல் என்பது பொருள். இனி யானைக் கோட்டு முத்திருக்க தாமரை முத்திடை கை வீளைகின்றது என்னை? என்பதுங் தோன்றிற்று. வணிதல் என்பது பாடமாயின் புனைதல் என்று பொருள் கொள்க.

‘போரயி ஞகம் புலிசிலை வான் வெம்பொறி வழங்கு மாரையில் வீரையர் கோன்றகு நாதன்னி வரைக்கு ணீரானுகியமைவேலை கைக் கொண்ட நேரி மையீர் பேரரணை கிரிதுர்க்க சீக்குதல் பெண் புத்தியே’

அயில் — வேல். நாகம் — பரம்பு. சிலை — வில் இவை போலச் செய்யப்பட்ட பொறி. மைவேலை — கரிப கடல் போன்ற கண். கிரிதுர்க்கம் — மலைபரன் என்றது அது போன்ற முலையை. இனி நீரானுபை கடலைக் கைக் கொண்டார் மலையரனை நிக்கல் பெண் புத்தி என்பதுத் தோன்ற நின்றது.

“மூள்ளார் வெங்கானாங் திரை வரை வானுமாடு சென்று நள்ளார் புகவெஞ் சிலை குனித் தோன் ரகுநாதன் வரைக் கள்ளார் கருங்குழலீர் கொடுங் கூற்றையும் கையைத் தீர் புள்ளார் தமை விலக் கீரையைாழப் புரக்கிலின்றே.”

கூற்று — கூற்றுப் போன்ற கண். புள்ளார் — சக்கரவாகம் போன்ற முலை. இப்பமையும் கையைமத்தாப் அது போலப் பகை வரையும் விலக்கீர் எம்மைப் புரக்கின் என்பதுந் தோன்றிற்று. புல்லார் புள்ளார் என நின்றது என் ஒற்றைமை பர்த்தி.

‘போற்றுக் கமடம் பணிகுல நாகம் பொறுக்க சுமை யாற்றும் புவரை யான்ரகு நாத னணிவரையீர் தோற்றுங் கயலை மறைக்கீர் பொற்கஞ்சமுக் தோற்று வித்தீர் சாற்றும் பொழுதினி வீரோ மதுரைத் தடம் பொய் கைபை’

கமடம்—ஆமை. பணி குலநாகம் — பணி குலத்திற் பிறந்த சேஷனுகிய நாகம். பணியும் குல நாகமுமாம். கயல் — கயல் போன்ற கண். பொற்கஞ்சமுங் தோற்று வித்தீர் — பொற்றுமரை போன்ற முலைகளையுக் தோற்று வித்தீர். ஆதலால் நீரே பொற்றுமரைவாவி என்பதுந் தோன்றிற்று.

“நைற பெற்ற மாலைக்கதிர் வேலுமாலு மெங்காஞ்சு செவ்வி யுறை பெற்ற தேவை ரகுநாதன் வெந்பி வென்னுள்ள மெனுங் குறை பெற்ற தாருவை மைந்லவன்டு குடைந்துதிரா திறை பெற்ற போகமைத் தீர்வந்து சாய்க்கு மிபக்குஞ்சுமே.”

நைற பெற்ற மாலையை அணிந்த ஒளி பொருந்திப் பேவ ஹும் மேகமூம் எங்காஞ்சும் அழுகிய உறை பெற்ற தேவை என்க. வேல் உறை பெறல் — உறையைப் பெற து தல். மேகம் உறை பெறல் — துளியைப் பெறுதல். குறை பெற்ற தாரு — இன்றியமையாத தாரு மேலான தாரு. வண்டு—வண்டு போன்ற கண். இறை பெற்ற போது—கை. இபக்குஞ்சும் — டானோபாகிய மலை. அதுபொலும் முலை என்றவாறு. இனித் தாருவை வண்டு குடைந்துதிராமல் அமைத்தீர்; ஆதனை யானை சாய்க்கும் என்பதும் தோன்ற நின்றது.

“திரையோங்கு பாற்கடற் பூந்தாமரைச் செழுங் தேனிருக்கும் வரையோங்கு மார்பன் ரகுநாதன் மேலை மணிவரை மேல் விரையோங்கு பங்கயங் தாங்கிய நீரிரு வெற் பொளித்தா லுரையோங்குவிண்மணி யெண்மணி வீரன்றுரை செய்வரே.”

பூந்தாமரைச் செழுங்கேன் — திருமகள். பங்கயம் — தாமரை மலர் போன்ற கண். இரு வெற்புப் பேர் ன் ற முலையையும் ஒளித்தால் உம்மைத் தண்ணீர் என்று சொல்லுவார்கள். விண் மணி — தேவ மணியே! இப்பல் புவினி. எண் மண்ணில் சொல்லுவார் என்க. வெற்பிருத்

தலால் நீரென்று சொல்லார். வெற்பை ஒளித்து விட்டால் நீர் என்று சொல்லுவார் என்பது கருத்து. நீர் என்று சொல்லுதற்குக் காரணம் பங்கபந்தாங்கி பிருத்தல்.

“மதிசேரமுத விதழியஞ் சிதல் வாச வைகை நதிசேர தெளிபுனல் வீரயர் கோன்ரகு நாதன்வரைப் பதிசேரிளமூலை சங்கிலி காட்டும் பணிபணித்தாய் துதிசேர்ப்பரவையுங் காட்டிலென் போவில்லை சுந்தரனே.”

மதிசேர் அமுதத்தின் சிதலந்தையும் இதழி யின் வாசத்தையும் முடைய வைகை. சிவன் தன் சடாமுடியில் வைத்துச் சுமந்த மண்ணூல்வடைக்கப்பட்ட வைகை என்பதுந் தோன்ற இங்காம் கூறினார். இன மூலை — வினி. சங்கிலி காட்டும் பணி — சங்கிலி போன்ற ஆபரணம். அணிதல் — முலையில்வணிதல். பரவை — கடல் போன்ற கண். இனிச் சங்கிலி யென்னும் பெண்ணைக் காட்டுங் தொழில்வமைந்தாய் பரவை என்னும் பெண்ணையுங் காட்டினால் என்னைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்பெண் என்பதுந் தோன்றிற்று.

“ஆடசமாமதில் வீரயர் கோன் வண்டலம்பு மூல்லை யேடலர் மாவிகையான்ரகு நாயக னேமவெற்பில் சூடகமேவுகைக் கொண்டார் குவலயங் தோகையண்ணீர் கூடலை வேண்டிவங்கே னளித்தீர் பரங் குன்றினேயே.”

ஆடகம்—பொன். ஏடு—இதழ். சூடகம்—வளை. குவலபம்—குவளை போன்ற கண். சுங்று — மலை போன்ற தனம். இனிக் குவலபத்தை (பூந்தை) கைக் கொண்டார். மதுரையை வேண்டி வங்கீதுகளுக்குப் பரங்குண்றைத் தந்தீர் என்பதுந் தோன்றிற்று.

“கங்கமுஞ் சினமுஞ் சோனகநாடுங் கவிங்கமும் போர் வங்கமுஞ் சேர்முன்றி லான்ரகுதன் மண்ணை வரைக் கிங்கமுஞ் சாய வருகரிப்பொரி வென் சிற்றுமிரு மங்கமுஞ் தேய்வது பார்த்திரங்காத தென்றூணங்கே.”

கிங்கம் — கிங்கம் போன்ற இடை. கரி—யானை பேஞ்சு தனம். தெப்பவீமையானிப் போரில் என் உயிரும் உடம்புஞ் தேப்பவைதைப் பார்த்து இரங்கா தொழித்தீர் என்பதுந் தோன்றிற்று.

“நூலுங்குடியுங் கொடிமின்னு நாகமு நுண்மதிபும் போலுங் தளரிகையாய் ரகுநாதன் புனர் காக்கதைச் சேலுங் கமலமுங் காலி பாவுக் கதவுவேங்கை வென்ற வேலும் பொருவும் விழிபை யெங்காட்கண்டு மேவுவனே.”

மதி—புத்தி. மா—வண்டி. மாம் வடிவுமாம்.

“மல்குங்கிரண் மணி செம்பொன் வாரி மருங்கிருடா னல்குங்கிரணை வைகை நாதனெங்கே கான் ரகுநாதன் முறை புல்கும் பதியில். விசம்பிடை நீண்டு புகுகருமீ னெல்குங்குடியிடை தோற்றுதென்றேவுளி வெளிக்கீர்தே”

விசம்பிடை நீண்டு புதுதருமீன் — சேணிடக்குத் தீண்டு செல்லுகின்ற மீன் போலுங்கண். மீனினை ஒளிக்கின்றது, விசம் பிடை நீண்டு புதுதருமீன் புதியில் தோற்றுதென்றே என்க. நீண்டுபுதுதருமீன்—எரிமீன். துடியிடை—வினி.

(தொடரும்)

உடலுயிர்ச்சம்பந்தம்.

(தொகுதி 2. 44-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

அகத்தியர் போன்ற தத்துவப் பெரியாரே தமிழ் இலக்கணத்தின் அருமைபெருமையை அறிய வல்லராவர்.

இலக்கண நூல் எதற்காக ஏற்பட்டது? இலக்கண நூல் தான் வேதம்.

அஃதாவது வேத சாரங்களை — வேத உண்மைகளை விளக்கும் நூல் என்பது.

தமிழ் இலக்கணமே வேதாந்த சித்தாந்த இலக்கணம்.

இலக்கண நூல்களைக் கொண்டு தான் பதி, பசு, பாசங்களை எளிதில் அறிதல் கூடும். பூரணப்பட்ட இலக்கண நூல் இல்லாமல் இவற்றையாவரும் இனித்தின் உணருமாறு விளக்கிக்காட்டுதல் முடியாத காரியமே.

பூரணப் பட்ட இலக்கண நூல்யாது? பதி, பசு, பாச லட்சணங்களை உள்ளவாறு அறிந்து கொள்வதே வேண்டற் பால கல்வியாகும்.

“ஹேண்டிய கல்வி ஆண்டு மூன்றி கவாது”

என்பது தொல் காப்பியம். (பொருள்) இவ்வாறு உவமான முகத்தால் உடலுயிர்களின் அங்கியாந்திய சப்பந்தம் நன்கு புலப்படுதல் கண்டு கொள்க.

உயிர் என்ற போதே மெய் உண்டு. மெய் இல்லையாயின் உயிரும் இல்லை. மெய் போன்ற உயிர்போனது.

திருவாசகம்.

“.....நற்மலர் எழுதரு நாற்றம் போல் பற்றலாவ தேசர் நிலையிலாப் பரம் பொருள்.....”
(ஷ. அதிசயப் பத்து. செ. 9.)

என்பதனால் பூவின்றி நாற்ற மில்லை; சு வாடிப் போனால் நாற்றம் போய் விடும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இது போல சரீரம் செத்துவிட்டால் உயிரும் செத்துவிட்டது என்பது புலப்படும்.

“உடம் பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்”
என்னும் திரு மூலர் திருவாக்கின் உண்மைப் பொருள் இதுவே என அறிக.

அப்பர் தேவாரம்

“வந்தவாறெங்கண் போமாறேதேர் மாயமாம் இதற்கேதும் மகிழ வேண்டாம்”

எனவும்,

திருவாசகம்.

“.....யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன மாயம்.....”

(ஷ. யாத்தினரப் பத்து. செ. 3.)

எனவும், வரும் திரு வாக்துக்களை யும் நோக்குக.

உடல் செத்த போது உயிரும் செத்ததாயின், மறு சென்மம் உள்தா

வது எப்படி எனின், அவ் விஷயம் ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

உடல் உயிர் என்பன இயக்கத் தோடு இருக்கும் போதே மறு பிறப் புக்கு வித்தான் கர்மங்களைச் செய்து கொண்டே இருக்கின்றன என்பது எவராலும் மறுக்க முடியாதது. இதற்குக் காரணம் அவா.

குறள்.

“அவாவென்ப எல்லா உயிர்க்கும் தவாப் பிறப்பீனும் வித்து.”

(ஷ. 37. அதிஅவாவறத்தல். செ. 1)

என்பது பொய்யா மொழி.

வினைப் போகமே தேகம். இருவினை சொருபமே உடலுயிர் சொருபம்.

“ஊசலாட்டு மில் வடலுயிராயின் இருவினை”

என்பது திருவாசகம்.

வினை ஒழிந்ததும் அஃதாவது ஒரு தேகத்துக் கென்றே போகமாக ஏற்பட்ட பிராரத்த வினை ஒழிந்ததும் அத் தேகம் செத்துப்போம்.

“வினைப்போகமே ஒறுதீகங்கண்டாய் வினைதான் ஒழிந்தால் தினைப்போதாவு [மில்லாது]”

என்பது பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கு.

முன்னுகவே பல சென்மங்களுக்கு

(ர.-பக்கம் பார்க்க.)

திருவாசக உண்மை

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்ததயபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அலை சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெப்வத் தமிழ் வேதமுகைய திருவாசகத் தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவேர் 0-2-9 அனு தபால் முத்திரைப் பூஷப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

TOWARDS TRANSCENDENCE.

Vedantu Kesari Madras, Writes:-

"The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superior possessor of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality."

Price As. 12.

Nandhi Publishing House
PONDICHERRY.

BOOKS
BY
SRI AUROBINDO

	RS. AS
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 01

First Series	...	5	0	The Yoga and its object	01 2
Second Series	....	7	8	The Mother	1 0
Isha Upanishad	....	1	8	The Riddle of this World....	0
Ideal and Progress	...	1	0	The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo....	0 10
War and Self - Determination	....	2	0	Songs to Myrtilla	1 4
The Renaissance in India	...	1	12	Baji Prabhu	0 10
The National Value of Art	....	0	8	Six Poems of Sri Aurobindo	1 4
Uttarapara Speech	....	0	4	Lights on Yoga	1 4
Kalidasa	....	1	0		

NANDHI
PUBLISHING HOUSE

இனம்! இனம்!!
சுத்த சாதகம்

வேண்டுவேர் தபால் முத்தி ரை
சேலுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது
1 அனு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

**“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சுஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.
ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0
தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.**

வித்தய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 ததுவப்பெரியார்னால்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணைதயம்
6 வேதாகமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அங்கு
8 தமிழ் நெடுஞ் கணக்குத் திருத்தத் திர்மானம்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
9 திருவருணாட்டம்	35 அருள்
10 நாதம்	36 சகச நிட்டை
11 அமல் ஜகாரம்	37 பாச பதம்
12 அழமுதல் நாற் பொருள்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
13 இல்லறம்	39 கற்பனை
14 அன்னம்	40 சமாதி
15 துப்புரவு	41 பண்ணைக் காலப் பொத்த சமணரும் தற்காலிச சைவரும்
16, 17 மனைவி	42 அரங்செய விரும்பு
18 பொருள்	43 நிறை முறை இல்லாக்கர்ப்பனை
19 அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்	44 சங்கச் சான்றேர் நூல்கள்
20 உடம்பின் பயண்	45 தால சூக்கும சம்பந்தம்
21 இடம்பட வீடைடேல்	46 பதி பச பாச உண்மை
22 காருண்ணியம்	47 வீடு பெற நில்
23 முயற்சி	48 சன்னடேசரப் பேறு
24 விதேக முத்தி சதகே முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம் சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தோடர்ச்சியான கட்டேரைகள்.

- தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்.
ஆரியனும் தமிழும்.
ஸமாடம் தமிழும்.
நந்தம் போல் கேடு என்னும் குருநை.
உரிப் வருக்கம்.
உடலுயிரிர் சம்பந்தம்.
பெண்பார் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை கலி	30 பொருட்டைப்போற்றி வாழ்
2 ஸ்ரூம் விஷ்ணுவும்	31 குது விரும்பேல்
4 கேள்வி முயல்	32 அன்னையும் பிதாவும் முன்னால் தெய்வம்
5 காமேசன்	33 மாரியல்வது காரியமில்லை
6 சோம்பித்திரியேல்	34 பூவி திருக்தி யன்
7 இடம்பொருள் ஏவல்	35 சுசொயாததிருந்தால் செய் வன செய்
8 கந்பெனப்படுவது சோந் திறம்பாயை	36 ஒருவெளைப்பற்றி ஓரகத்திரு
9 வேதாந்தம் சித்தாந்தம்	37 ஊக்கமது கைவிடேல்
10 சுழினை	38 இல்லறமல்வது நல்வற மன்று
11 மலபரிபாகம்	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு முட்டைமை,
12 இருவினை ஒப்பு	41 மெல்வினல்லாளதோள் சேர்
13 விட்ட குறை	42 கைப்பொருட்டன்னின் மெய்ப் பொருள் கல்வி
14 இராப் பகலற்ற இடம்	43 தெய்துமிகழேல்
15 அரவமாட்டேல்	44 மோனமென்பது ஞான வரம்பு
16 ஆலயங் தொழுவது சால வழும் கண்று	45 சுற்றாக்கமுகு குழ விருத்தல்
17 விருந்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்	46 கீழ்மை யகற்று [யும்
18 ஒத்த இடத்து நித்திரை கொன்	47 தேடாதழிக்கிழ்பாடா முடி
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	48 ஊருடன் பகக்கின் வேருடன் கெடும்
21 ஆறுவது சினம்	49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	50 நல்லினாக்கமல்வது அவ் வர்படுத்தும்
23 உடையது விளம்பேல் [தல்	51 மீதுண் விரும்பேல்
24 சுவது விலக்கேல்	52 சுநி நீரடு
25 சுயார் தேட்டைத் தியார் கொள்வர்	53 காப்பது விரதம்
26 ஜைமிட்டன்	54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ் சுருங்கும்
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை	[வாய்ப் பூட்டு
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திற்கமுகு	
29 சிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாயை	

தோடர்ச்சியான கட்டேரைகள்.

ஸர் ஜகத்தில்சங்கிரவை அவர்கள் செய்த பிரசங்கம் சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிலிகுஞ்கு போ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

ஈழநாடும் தமிழும்
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்
பூநி காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருஷ்டம் நென் கின் ஆராய்ச்சி
20-ம் நாற்றுண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.